

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis na třineckém gymnáziu

6. číslo (únor 2001) / 3. ročník

cena: 2,- Kč

Postřehy z uplynulého měsíce aneb děje se na této škole

5. leden - studentem shozena plastika na prvním patře. Stalo se tak tři dny před vydáním lednového Prostoru s článkem, který na brzké shození těchto plastik umístěných na zajímavých místech upozorňoval.

12. leden - svolána mimořádná schůze studentské rady. Studenti také seznámeni s novým bodem školního řádu, který zakazuje používat mobilní telefony v hodinách.

26. leden - některé základní školy v Trinci následkem chřipkové epidemie již měly týdenní prázdniny, třinecké gymnáziu mělo jenom tento den zkrácené vyučování do 10:45.

31. ledna - rozdáno vysvědčení. První pololetí (ne)úspěšně za námi! **KM**

Vysvědčení

Hrůzostrašná co půlrok se opakující situace každého žáka a studenta je tady. Je tady doba pololetních prací, zkoušení, prověrek a stresu. Už když přicházím do školy pozorují účinky této doby: povadlé tváře studentů hltajících ze sešitů prověřkový materiál a zoufalé výkřiky ze tříd, které otrásají budovou školy. Tato období končí jen zdánlivě převzetím bílého listu popsaného z obou stran, kterému se říká vysvěd-

čení. Nejbolestnější část tohoto období se odehrává až doma. Ani hutná omáčka podle rady Šimka a Grossmanna nepomůže zakrýt to, co jsme celý půlrok zkoušeli napravit.

Teď se rodiče dostanou k tomu, na co se celé rodičovství těšili. Konečně se na nás pomstí a oplatí nám to, co jim jejich rodiče prováděli celé dětství. A když toto období přežijeme, tak se s vámi těším na další půlrok.

Pepíček

14. únor

svátek zamilovaných:
svatý Valentýn

19. únor - 23. únor

JARNÍ PRÁZDNINY
Přejeme, užijte si je a
odpočiňte si od školy.

Prostor

Láska

Vděčné a pro některé z našich řad věčné a hlavně zajímavé téma zvlášť v tomto měsíci, kdy slavíme sv. Valentýna. Ve všech obchodech se začínají objevovat přání se srdíčky a slogany typu: „Miluji tě!“, „Nemohu bez tebe žít!“ apod. Vesměs takováto přáníčka putují k hezkým, úchvatným, milovaným a sexy holkám nebo klukům. Lidé si prostě nějak „vsugerovali“ do hlavy, že tzv. Valentýnky se mohou zasílat jen opačnému pohlaví. Přitom Valentýn je svátek těch lidí, kteří se mají rádi a opravdu si nemyslím, že by ho měli slavit jen zamilované dvojčky skládající se z ♀ ♂ (Tímto nechci říci, že bych snad proti nim něco měla.).

Řekl snad někdo, že Valentýnské přáníčko nemůžeme poslat kamarádce, kamarádovi nebo třeba rodičům jen proto, že je máme rádi? Já teda ne.

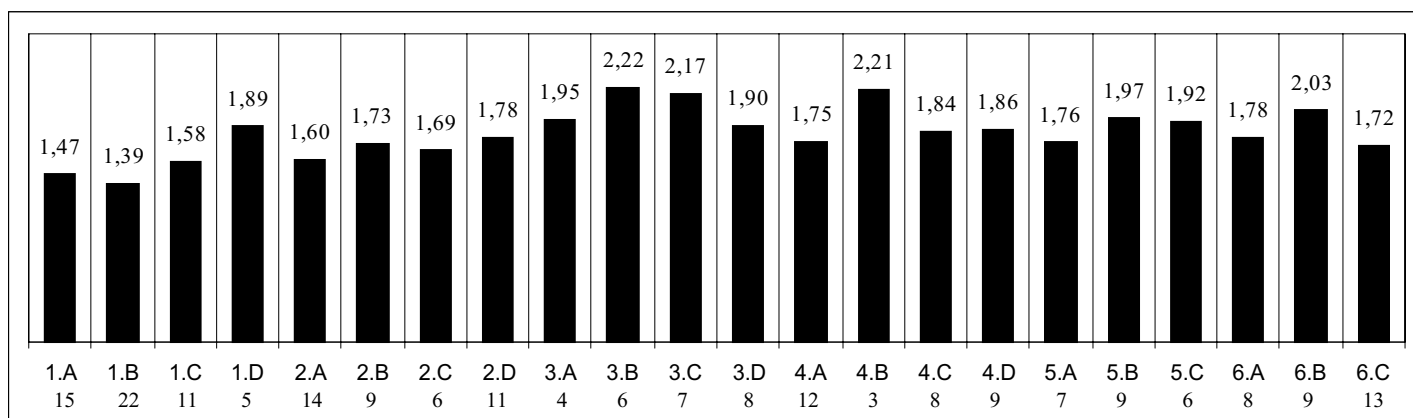
Pavla

V tomto čísle:

- Jaké má záliby, co si myslí ... Petr Gřegořek
- Plesání povoleno
- Podněty studentů
- Úvahy o novém století
- Názory - škola

Průměry tříd v 1. pololetí školního roku 2000/2001

(pod popiskem třídy je počet studentů s vyznamenáním)

KM

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

12. ledna 2001

mimořádná schůze studentské rady

Této mimořádné studentské radě předcházely dvě hlavní události: byla ukradena taška před jídelnou a byla roztrhána stolní síťka v místnosti na ping-pong.

Opominu-li první událost, která byla na radě sdělena a studenti byli upozorněni na to, že si nemají nechávat věci volně pohozené, protože se tady krade, byla rada velice přínosná a ukázala (nejen mně), jaký je přístup ke studentům této školy. Vše začalo problémem síťky na ping-pong. Že by se nejdříve někdo studentů zeptal, jak se to bude řešit? To ne. Ihned bylo s velkým rozhořčením sděleno, že škola odmítá zaplatit novou síťku a studenti si ji budou muset koupit sami. Z toho je hned patrné, jaký je přístup ke studentům a přitom je zřejmé, že právě „škola“ byla nepřímo zodpovědná za roztrhání síťky. Vždyť studenti měli volný přístup do této místnosti, vždyť někteří měli i vlastní klíče, které si sami přidělovali, místnost na ping-pong fungovala bez do držování pravidel jejího využívání. A když někdo způsobil škody, v tomto případě roztrhal síťku, vina padla na studenty a ne na školu, která se očividně o

„ping-pongárnu“ nezajímala a nestarala se, jak to tam chodí.

Tak to asi funguje na této škole.

A proto jsem byl příjemně překvapen, když studenti na studentské radě vznesli námitky ohledně toho, že si musí zaplatit síťku novou. Takže se to vyřešilo jinou formou a konečně byla vytvořena a řečena pravidla spojená s využíváním místnosti na ping-pong. Zda vše bude fungovat podle těchto pravidel (pokynů), která jsou také vyvěšená před vstupem do „ping-pongárny“, by si měli pohlídat lidé, kteří je vymysleli, a zároveň by studenti měli brát ohled na to, že mají tuto možnost hrát ping-pong a nesnažit se tyto pokyny obcházet, i když to lze.

Je také zajímavé, že problémy na této škole se řeší, až když se něco stane. Co takhle tomu předcházet? Nebylo by to lepší?

Co napsat na závěr? Do budoucna doufám a nejen já, že přístup vedení této školy ke studentům nebude stále takový jako na této studentské radě a také doufám, že přístup studentů ke všemu na této škole bude více zodpovědný.

Kamil Mrázek

I studenti mají hlad II

V listopadovém čísle jsme vám přinesli článek s názvem „I studenti mají hlad“, ve kterém jsem vám slíbila, že se pokusíme zjistit, proč profesori nemusí stát frontu v bufetu. Abych řekla pravdu, nebylo to zrovna jednoduché. Nikdo ze studentů, kterých jsem se na tuto otázku zeptala, na ni neznal odpověď. Ani já ne. A tak jsem zapátrala i ve vyšších kruzích, tedy v řadách učitelů a vida, odpověď je na světě. Mgr. Miroslava Křenková: „Otevřeně přiznávám, že jsem byla inspirací pro listopadový článek o snědených

koláčích jazykářkou, která se předběhla v řadě v bufetu. Nehodlám svůj čin omlouvat ani nedostatkem času, ani postavením nadřízeného. Domnívám se, že ve společnosti by měla existovat jistá tolerance k věkovému rozdílu. Věřte, že výsad mládí je mnohem více. Doufám, že nerozpoutáme „koláčovou“ diskuzi, ve škole jsou, dle mého názoru, pro dialog zajímavější věci.“

Tak co? Jste spokojeni s tímto vysvětlením? Doufám, že ano, protože jiné se mi získat nepodařilo. **E**

Profesori a praktikanti

Určitě jste si už všimli, že kdykoli přijde do hodiny někdo cizí, ať už je to nějaká komise nebo třeba praktikant, profesori se začnou chovat úplně jinak než jindy. Nezdá se vám divné, že když do hodiny francouzštiny přijde praktikant, paní profe-

sorka najednou z ničeho nic mluví celou hodinu jen francouzsky a česky nefekne ani slovo, i když nikdy jindy to takhle nedělá? Nebo třeba pan profesor dějepisář najednou vysvětluje vojenské strategie na tabuli, mluví na vás vlídně a do

ANKETA

škola, vyučování

Odpovídalo 42 studentů.

✍ Přípravujete se denně doma na vyučování?

ne (26); ano (11); někdy (4); nikdy (1)

✍ Myslíte si, že studovat na této škole je náročné?

ano (16); ne (9); jak kdy (14); normální (2); to si piš (1)

✍ Jste spokojeni s vaším rozvrhem?

ne (29); ano (10); jak kdy (3)

Pokud ne – proč nejste spokojeni s vaším rozvrhem?

špatné rozvržení předmětů (7); moc hodin (5); středa – těžký den (4); nevím (3); nevyhovuje (2); pořád si ho nepamatuji (2); svačtinová přestávka by mohla být mezi každými hodinami (2); nelíbí se mi středa (2); je nevyvážený (2); málo hodin (1); nezbyvá čas na učení (1); jeden den je narvaný, druhý den je děsně volný (1)

✍ Jste dojíždějící (do školy)?

ne (26); ano (16)

✍ Jaké je tvé nejoblíbenější místo na škole?

bufet (15); velké tělocvična (6); u skříněk (6); jídelna (4); počítačová učebna (2); šatna (2); nemám (2); posilovna (1); záchod (1); kopírka (1); dívčí šatny (1); nevím (1)

✍ Vadí ti „milostné hrátky dvojic“ v šatnách?

ne (33); ano (6); někdy (2); často (1)

Pokud ano – proč ti vadí „milostné hrátky dvojic“ v šatnách?

je to deprimující (3); bo je mi z toho smutno (2); nechutné (1); bo se na to nedá dívat (1); není si kde sednout (1); hnusí se mi to (1)

✍ Je podle tebe vybavení učeben dostačující pro výuku?

ano (22); ne (15); jak kde (5)

Pokud ne - Co v učebnách chybí?

celkově vylepšit (4); pomůcky (4); počítače (3); mikrofon (2); učebnice (atlasy) (2); dostačující vybavení (2); něco pohodlného na sezení (1); je dostačující, ale studenti nemají v dostatečné míře k němu přístup (1); notebook (1)

✍ Co si myslíš o vybavení počítačové učebny?

chtělo by to lepší (rychlejší) počítače (7); zastaralá (6); nedostačující (5); jsou zde staré PC (4); bída (4); málo tiskáren (3); katastrofa (2); dostačující (2); děs a hrůza (1); chtělo by to další novou učebnu (1); je zastaralá, Internet je mizerný (1); jsou tam špatné myši (1); chtělo by to rychlejší Internet (1); je to docela dobré (1); je mi to jedno (1); starý profesor (1); dá se, ale nefungují disketovky (1)

✍ Děkujeme za vaše odpovědi

Petra Drongová, Helena Uhlářová, Marie Kolářová

výkladu zapojuje celou třídu. Ne, že bych si myslela, že takovéto metody jsou špatné, ale nezdá se mi správné, že se profesori tak chovají jen proto, aby před návštěvami ukázali, jak pěkně umí učit a jak jsou na nás hodní a přitom se takhle v

„normálních“ hodinách vůbec nechovají. Takovéto chování se asi nedá nazvat jinak než pokrytectví a docela mě udivuje, že profesorům to nepřipadá ani trochu trapné.

Berry

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Tento měsíc jsme pro fanoušky hokeje přinesli na čtvrté stránce rubriku pod názvem „Jaký je, co si myslí, jaké má záliby, kdo je...“. Pokud se vám tato rubrika bude líbit, je možné takto představit další hokejisty, takže nám dejte vědět. Pokud se vám tato rubrika líbí, můžete napsat jméno hokejisty, kterého chcete představit příště.

Také děkuji všem, kteří přispěli a přispívají svými články, básněmi, názory a návrhy do Prostoru. A věřím, že stále budete přispívat, a to čím dál více.

P.S.: Uzávěrka dalšího čísla je 23. února. To jsou ještě jarní prázdniny, ale škola bude otevřena, takže pokud budete mít nějaký článek můžete ho vhodit do schránky i o prázdninách.

Kamil Mrázek (KM)

4M PROSTOR

Zábavná soutěžní show 4M PROSTOR se uskuteční v červnu (v dopoledních hodinách) pro třídy, které přihlásily své zástupce do této zábavné soutěžní show. Bližší informace o celém průběhu se brzy dozvíte.

Třídy, které nepřihlásily své zástupce do této zábavné soutěžní show, mají poslední možnost takto učinit do pátku 9. února 2001 u Kamila Mrázka (6.B) nebo vhozením papírku se jmény soutěžících do schránky Prostoru. Přihlášení je nezávazné a studenti se mohou kdykoliv odhlásit nebo vyměnit s jinými ze třídy.

Třídy, které se přihlásily a budou mít v této soutěži své zástupce, oslaví s časopisem Prostor a jeho případnými hosty konec školního roku dopolednem plně cen, zábavy a humoru.

KM

Prostorová rovina se vrací aneb děláš si ze mě srandu?

Kdo by neznal Prostorovou rovinu? Aprílový časopis, který vzbuzuje každým rokem velmi bouřlivé diskuze mezi profesory na této škole. Časopis, který se stal jedním z nejlepších a nejčtenějších časopisů redakce Prostoru mezi čtenáři. Časopis, kvůli kterému odmítají někteří profesori jakkoliv komunikovat s Prostorem. Bude tomu i letos? Bude Prostorová rovina 3 svou aprílovou formou, recesí a vtipem tím nejčtenějším, nejdiskutovanějším a pro profesory bez smyslu pro humor, recesí tím nejhůšnějším časopisem studentů, jejichž IQ se rovná lidem zvláštní školy? O tom

nepochybně.

Jak ovlivnit obsah aprílového čísla? Profesorům nabízíme možnost napsat jejich humorný článek v duchu aprílu například ze současného života, z jejich studentských let (první láska, největší trapas, nejhorší zkoušení, nejvtipnější profesor, nejzajímavější výuka, poznámky, zážitky s profesory z mládí nebo z dneška ...) nebo jiné články. Fantazii, humoru, vtipu a hlavně aprílu se meze nekladou.

Články do aprílového čísla jsou velmi pečlivě vybírány a texty nehumorné, také neaprílové a napsané jen, aby se neřeklo,

nebudou v Prostorové rovině zveřejněny. Pokud někdo chce ovlivnit obsah Prostorové roviny (nebo mít svůj článek zveřejněný v tomto aprílovém čísle), měl by psát pečlivě, humorně, vtipně a hlavně v duchu aprílu, protože při psaní by se nemělo zapomínat na to, že Prostorová rovina je aprílové číslo.

Na články profesorů bude redakce čekat do 26. února 2001. Články můžete vhažovat do schránky Prostoru, posílat na e-mail redakce nebo nejlépe osobně předávat mně. Obsah Prostorové roviny může být ve vašich rukou. **KM**

Příště v Prostoru:

rozhovor s ...

podepisování, www

Jen tak ze života

anketa, názory
zajímavosti, básně

Pro fanoušky i fanynky třineckého hokeje a HC Ocelářů Třinec a nejen pro ně

Jaký je, co si myslí, jaké má záliby, kdo je ...

Petr Gřegořek

Petr Gřegořek se narodil 25. 5. 1978 v Českém Těšíně. Od roku 1997 hraje za HC Oceláři Třinec jako obránce v dresu číslo 21.

✍ Jaké byly vaše hokejové začátky?

Začínal jsem na Slavoji Český Těšín, a pak jsem přešel do SK Karviná

✍ Co považujete za svůj první hokejový úspěch?

Můj první hokejový úspěch? Když jsem se naučil překládat do zadu.

✍ Jaký je váš nejoblíbenější hokejový klub v NHL, za který byste hrál?

Něco u moře. Asi Miami, vlastně jediné že bych hrál basketbal! Rád bych hrál v Los Angeles Kings.

✍ Vaše nejhezčí zážitky?

Pozápasové akce, ne dělám si srandu, to jsou asi ty nejhorší! Bylo to stříbro, které jsme získali s klukama v extralize(1997-98)

✍ Co vás nejvíce zarmoutilo?

Když jsem chyt slepáka a nestih jsem MS.

✍ Vaše hokejové vzory?

Petr Lipina

✍ Oblíbení sportovci?

Jak Daniels, jinak Jarda Jágr.

✍ Váš oblíbený herec nebo herečka?

Burian

✍ Nejsledovanější televizní pořad?

Peříčko

✍ Jakou posloucháte hudbu?

Převážně vážnou

✍ Jak si představujete vaši ideální dovolenou?

S partou někde u moře nebo u piva. Kéž by byl oceán plný piva.

✍ Váš ideálně prožitý den?

Když se ráno probudím a není mi blbě (3 dny v roce).

✍ Vaše vysněné auto?

Jaguár.

✍ Co vám chutná?

Jahodová polévka s párkem.

✍ Jakou nejlepší radu jste v životě dostal?

Nežeň se!!!

✍ Váš hokejový cíl?

Můj hokejový cíl je minimálně čtyřikrát za sebou vyhrát Stanley Cup.

✍ Jste pověřčivý?

NE!

✍ Vaše oblíbené zvíře?

puma

✍ Vaše zamilovaná barva?

žlutá

✍ Jaké oblečení nosíte nejraději?

tepláky

✍ Co vás dokáže naštvat?

Lipina a jeho blbě kecý. Jsem flegmatik, takže mě dokáže naštvat jenom on.

✍ Vaše záliby?

Golf a kromě toho jízda v autě?

✍ Vaše přednosti a zlovyky?

Moje přednosti. Jsem oblíben v partě. (směje se)
A zlovyky nemám.

✍ Z čeho máte největší strach?

Z velkých pavouků

✍ Kde jste chodil na ZŠ a SŠ?

Na základku jsem chodil na Masarykovy sady a od páté třídy jsem chodil do Karviné.

Na SŠ jsem chodil na gymnázium do Č. Těšína.

✍ Váš oblíbený předmět ve škole a proč?

Pěstitecké práce, protože vzdýcky byla sranda.

✍ Líbí se vám Třinec jako město?

ne, vůbec.

✍ Jaký máte vztah k třineckým fanouškům?

Nejsou špatní. Teď se nám moc nedaří, a tak sem tam pískají.

✍ Chtěla s vámi chodit nějaká holka jenom kvůli penězům, slávě apod.?

Určitě jo! Našlo by se jich pár. Radši nebudu jmenovat.

✍ Jaké vtipy máte nejraději?

Všechny, hlavně kameňáky, trochu drsnější musí být!

✍ Děkuji za odpovědi

Veronika Giraczková

Více chytřejší než hloupější

„Ahóóój“ křičí na mě má spolužačka Irena. Sice ji slyším, ale schválně přidám do kroku. Co to dělám, vždyť je to má kamarádka, aspoň si tak říkám. Zastavím se a chvíli pozoruji její neohrabanou chůzi, kterou se rítí přímo ke mně. Říkám si pro sebe a hned tuším, s čím na mě vyrukuje dneska. Sotva ji pozdravím, hned na mě vyprskne. „Kam valíš? Představ si, koho jsem právě viděla. To mi nebudeš věřit! Konyho.“ „Proč právě jeho?“ „Se mě ptej, protože nenosím brýle jako ty a ještě k tomu dioptrie č. 10.“ „To je

toho.“ „Představ si, že jsem slyšela, že v roce 2000 budou nosit všichni blbí brýle.“ „A za toho blba považuješ i mne, doufám.“ „Jasně, bych na tebe nezapomněla, ne?“ „Fakt díky jsem se lekla, že všichni kolem mě budou blbí jen já ne. Počkat teď právě přemýšlím, že rok 2000 už právě byl, ne?“ „Tý jó, máš pravdu. Kterého je vůbec dnes?“ „Ti nevím. Počkej, přemýšlím ... do první třídy jsem nastoupila ... mi pomoz, ne?“ „A já to mám jako vědět co, když už jsem třikrát propadla.“ „Tak ti nevím, co z nás bude, nebo už

vlastně je? Určitě bude, protože nejsme na tom tak blbě, aby nebylo ještě hůř.“ „No tak skončíme na pracáku. Budeme si válet šunky a ještě ke všemu budeme za to mít prachy.“ „Ale kolik, se podívej na sebe. Plastiku by to chtělo.“ „Myslíš jako mě, jó? No dovol, aspoň se ještě vejdu do dveří narozdíl od někoho.“ „Konec hádek. Jestli na pracáku, tak společně. Přece jenom ve dvou se to lépe táhne, ne?“ „Asi jo. No tak pokračuj, si viděla toho Konyho a co s ním?“ „No to je právě vono. Von už začal nosit brýle.“ „A já myslela,

co se tak strašného nestalo, když tu hulákáš jak někde v ...“ „Tak sorry, jsem tě zklamala.“ „To neva nejsi jediná, která nosí špatný zprávy. Třeba já dnes dostala za jedna z matiky.“ „A to je dobrý ne?“ „Proč? Vždyť za to doma dostanu vynadáno!“ „A proč prosím tě?“ „Protože je to nejméně ceněná známka, ne?“ „Máš pravdu Růžo, ty na ten pracák můžeš jít třeba hned, protože tak chytrou holku jsem už dlouho neviděla ...“

Kidy

Lednová soutěž o novém století

Do této soutěže jsme obdrželi tři soutěžní úvahy, což znamená, že opět všichni tři autoři těchto úvah vyhrávají, a to v tomto pořadí:

1. místo - Ondřej Bujok (4.B) vyhrává 50,- Kč.
2. místo - Lumír Sekula (6.A) vyhrává 30,- Kč.
3. místo - Tomáš Rada (6.A) vyhrává 20,- Kč.

Všem autorům soutěžních a zároveň výherních textů gratulujeme. Pokud vám (finanční) ceny nebudou předány, vyzvedněte si je u Kamila Mrázka z 6.B.

redakce

Milénium

Věříte na apokalypsu? Já ne. Ale hodně lidí věří. Vymýšlejí si různé předpovědi o zániku světa. Vyvolávají paniku, která se rozšiřuje na ostatní obyvatelé modré koule. Aby se zvětšila věrohodnost zvěsti o konci světa, tak se předtuchy podkládají různými situacemi, např. nějaké postavení hvězd, planet a podobných těles, a také datu- my. Dvě, tři nebo dokonce čtyři stejná čísla působí mysticky, nebo ne? Kdy jindy by měl svět zaniknout než v nějaký krásný den jako je třeba 11. 11. 2111.

Svět měl být zničen už mnohokrát. Starořecké báje popisují apokalypsu, které odvrátil vždy nějaký hrdina. Dnes hrdiny nemáme, ale to neznamená, že svět zanikne (aspoň doufám, že ne tak vrzy, musím si ještě něco zařídít).

Před nedávem jsme čelili hrozbě celosvětového chaosu. Bylo to v roce 2000 (to je datum, tři nuly☺). Tentokrát využili také nepřipravenosti (spíše neinformovanosti obyvatel) počítačů na toto datum. Nějak velká hrozba to nebyla, ale lidi se připravovali na nový rok jako na příchod třetí světové války. Dělal si zásoby pitné vody, trvanlivých potravin a své

sklepy přestavovali ve stylu amerických protiatomových bunkerů. Ale naštěstí to byl planý poplach, a tak jsme Nový rok přežili v „pořádku“. Tato fáma doznívá ještě v únoru 29., ale to už bylo velmi slabé. Další zprávy chodily jedna za druhou. V květnu; postavení planet v jedné přímce, a spoustu drobných předpovědí vyčtených s čajové sedliny a podobných věcí.

Konečně tu bylo opět další vážnější nebezpečí. Blížilo se nové milénium. Někteří lidé se připravovali na Silvestra, jiní se připravovali na konec světa. Já jsem si vybral raději toho Silvestra.

Ubíhalo posledních pár sekund starého milénia. Prásk! Ozvala se láhev šampaňského. Bylo nové milénium, ale žádné změny jsem nepocíťoval. Pak jsem si konečně uvědomil, že nové milénium není nic. Je to datum jako každé jiné, jen lidi mají bujnou fantazii a vidí věci, které vůbec nejsou. Lidstvo vyhyne maximálně na svou vlastní blbost. Rok 2001 se vůbec neliší od toho minulého, nepřinesl nic nového, jen ten pocit z přežití další hrozby.

Ondřej Bujok (4.B)

Rodič - učitel

Rodiče dokáží udělat spoustu věcí – dokáží vám pomoci, ale také vám dokáží pěkně znepříjemnit život. A co teprve, když vaši rodiče pracují ve škole, do které chodíte ...

Tohle není článek, ve kterém bych chtěla kritizovat rodiče. Je úplně o něčem jiném. Je o vztahu učitel – rodič – student. Chci říct, že student jehož otec nebo matka pracují ve škole, do které chodí, má mnoho výhod, ale má také hodně problémů. Například: dotyčnému studentu vychází nerozhodná známka z matematiky a shodou okolností je studentův otec učitel a velmi dobrý kamarád profesora matematiky, a tak dostane samozřejmě lepší známku. Jenže existují také profesori, kteří si myslí, že takovýmhle studentům se nesmí „nadržovat“, a proto jsou na tyto studenty přísnější než je zdrávo. A co má potom dělat „chudák“ student?

Tenhle článek by jsem chtěla věnovat profesorům – ZKUSTE SE NAD SEBOU ZAMYSLET.

student

Nové století

Jaké bude toto století a poučí se lidé ze svých chyb, které spáchali v minulých staletích? Je velice hloupé myslet si, že se lidstvo poučí, protože vždy se najdou někteří takoví, co myslí pouze na sebe nebo na to, aby dosáhli co největšího bohatství či moci.

Právě hon za penězi a mocí je jedním z největších problémů naší planety. Stačí se podívat na společnosti s největšími zisky, kde na čelních místech figurují ropné společnosti či tabákové koncerny. Ropné společnosti i přesto, že zásoby ropy do konce tohoto století zřejmě nevydrží, těží stále naplno a havárie tankerů způsobily již mnohé škody. Také válka v Perském zálivu byla rozpoutána kvůli ropě. Kdoví, na co budou jezdit auta a další dopravní prostředky, až zásoby ropy dojdou? Také tabákové společnosti, které bohatnou na tom, že si lidé kazí své zdraví, vyrábí své výrobky, na kterých pší, že kouření škodí zdraví. Asi jim to moc nevadí.

Minulé století bylo plné válek, ať už dvou celosvětových nebo mnoha menších. Nedá se předpokládat, že by k žádným ozbrojeným konfliktům nedošlo, ale doufejme, že se nerozpoutá žádná velká válka. Nebo že nezkolabuje zařízení v Temelíně. Také lidské zásahy do přírody byly v minulých letech uspěchané a nepromyšlené vzhledem k případným následkům. Když si jen vzpomenu na Terasu před zhruba deseti lety a kolik od té doby ubylo zeleně. Pokud vím, tak za tu dobu byl postaven obchodní dům Beskyd (dnes Prior), třinecké Hradčany, přístavění obchodu u Hortexu, finanční úřad se spořitelnou a pojišťovnou a další nové stavby nedaleko, jejichž účel jsem ještě nezjistil. Musely se všechny tyto stavby stavět? Bez některých bychom se obešli a viděli raději travnaté plochy.

A kolik nás bude žít na konci století, když za minulé se počet lidí na planetě více než ztrojnásobil. Zvyšování populace se sice týká hlavně zaostalých zemí, ale co brání vyspělým mocnostem v tom, aby se lidstvo nepřemnožilo? Má to pro ně asi nějaké výhody.

S přáním buďme lidi

Lumír Sekula (6.A)

O novém století?

Na začátku nového tisíciletí se mi jeví velmi banální psát úvahu na téma Nové století. Už dýť na toto téma psávali úvahy již naše prababičky a pradědečkové. Zato vytvořit článek na začátku 3. tisíciletí s výsledkem na dalších 1000 let se jen tak někomu nepoštěstí. Ale naši redaktori časopisu Prostor vymysleli toto téma jistě záměrně, protože jsou skromní a nestojí o popularitu, kterou by jim článek přinesl. Nechtěli určitě obtěžovat studenty dalšího milénia, kteří by museli povinně navštěvovat archívy, v nichž by byly uloženy dokumenty, které se týkají výsledku do daleké budoucnosti. Tak se časopis Prostor se svým článkem Nové století stane za sto let již nepoužitelným, protože koho budou zajímat ve 27. století názory člověka (nevím, kterého typu), který se snaží postihnout budoucnost, jež je v dané chvíli

dávnou minulostí.

Přímo úměrně s dobou, po kterou může být článek aktuální, se snižuje v poměru 1/10 i rozsah této úvahy. Tak se opět budou muset prázdné místo v časopise vyplňovat nejrůznějšími narážkami, o které mnozí studenti a profesori této školy nestojí. Neplatíme přece 2,- Kč za to, abychom se na sebe dozvěděli něco, co o sobě už dávno víme.

Nejlepší by snad bylo tyto úvahy vůbec nepsat, spíše poskytovat našim následníkům informace a návrhy, jak se vyhnout konfliktům, vycházet s lidmi a navazovat přátelství, aby už nikdy nemuselo dojít k válkám a ničení věcí vytvořených předky.

Snažme se jejich výzkumů a vynálezů využít v dalším badání a věrme, že následující století bude úspěšné!

Tomáš Rada (6.A)

Zde prázdné místo

Narážka na profesory a studenty

Prostor

Plesání povoleno

Tak máme za sebou další ples. Tento patřil, podle mě, k těm povedeným v historii gymnázia. Milovníci tance, dobrého jídla a pití, bezesporu také krásných žen, si přišli určitě na své. Ples začal sice o půl hodiny později, to však není vina organizátorů. Co však byla vina organizátorů, to byla volba hlavního pořadatele, který by podle mě měl plnit úlohu úklidu nepřijemných ochmelků, kteří obtěžují ozdoby plesu (ženy). Zatímco si pořadatel klábosí se starým známým o studentských časech, dva mladí ochmelci si neodbytně získávají srdce dam oplzlými řečmi za neodolatelné vůně alkoholu. Ano ano, i to bohužel patří k plesům. Bylo ale spoustu lidí, kteří se očividně výborně bavili a nedali odpo-

nout dolním končetinám. Byli ovšem i takoví, kteří neustále dráždili stěnu žaludku a i on si chtěl zatancovat.

Ikdyž se organizátoři poučili z hudby minulého plesu a nasadili jinou kapelu se stejnou zpěvačkou, tak to stále nebylo to pravé. Lidí oproti minulému plesu přibýlo. Studentů bylo velmi hodně, ale docela mi tam chyběli profesori, pár skalních „tanečních profesorů“ ovšem nezklamalo a přišli.

Stále ale něco chybělo, a to jsou ony tance a figury, které jsme dřeli na tanečních (walz polka, jive a jiné). No, každý den není posvícení. Veskrze ovšem tuto akci hodnotím kladně a nedočkavě se těším na další ples, který budu sledovat už maturantskýma očima.

David Hezcko

Z deníku - 1. 1. 2001

Třetí tisíciletí začalo zhruba před patnácti hodinami. Mám šilenou kocovinu a hlavobol. Chuť k jídlu se nedostavuje. Při pohledu na bratra nácipávajícího se mastným kuřetem se mi už asi po desáté obrací žaludek, a přestože by už ze mne teoreticky nemělo nic vycházet, tělo si dělá, co chce.

Když se snažím rozpomenout na uplynulý večer a noc, vybavují se mi pouze útroby záchodové mísy. Ještě teď cítím v nose podivnou vůni nějakého hygienického WC prostředku. V uších mi jako zdálky znějí výstřely petard a všemožných dělobuchů. V puse jen nechut' zvratků. Z dnešní ranní snahy dojít domů po kluzkém (podivně klikatém a dvojitém) chodníku zůstaly bohužel následky. Momentálně ležím na břiše. Při sebemenším pohnutí mě totiž rozbolí celý zadek, který hraje všemi možnými barvami.

Doma se mnou nikdo nemluví. Jediný, kdo mi něco řekl, byla maminka. Nejdříve ohodnotila můj strašlivý vzhled, a poté k tomu dodala památnou větu: „Jak na Nový rok, tak po celý rok!“

Tak tohle byl můj Silvestr 2000 a Nový rok 2001. **Dříve abstinent**

Silvestr 2000

Jako každý rok, tak i letos se v kulturním domě konal program. Kdo si zakoupil vstupenku, mohl povečeřet, zatancovat a pobavit se uvnitř ... a kdo byl tzv. švorc nebo nechtěl zbytečně utrácet, mrznul před kulturníkem a očekával půlnoc.

I ti co byli venku se zdaleka nenudili, protože na podiu bylo

filmové plátno, na kterém se vysílaly záběry z kabelové televize za rok 2000 (včetně Silvestru 1999).

Napjatá atmosféra, která vládla mezi lidmi se trochu zvolnila (hlavně pro děvčata), když se na podiu představila brněnská skupina A-TAK!, která se s Třincem rozloučila dvěma písničkami, a poté odjela do Ostravy, kde už ji čekalo další vystoupení.

Blížila se desátá hodina a někteří už začali ze zimy poskakovat, aby do půlnoci nezmrzli.

Studenti oslavují příchod nového roku

foto: KM

Nebojte se vyjádřit!

1. Jak byste charakterizovali přátelství?

2. Jaký by měl být podle vás ideální nejlepší přítel?

PhDr. Šárka Pilchová

1. Nějaká opora a zároveň odpovědnost za druhého člověka. Je to krásný vztah, který by měl člověk pěstovat na celý život.
2. Měl by být chápat, oporou v těžkých chvílích a na druhé straně člověk, se kterým se mohu podělit o radosti. Nemusi být ideálním člověkem, ale je vždy tam, kde ho potřebuji mít.

PhDr. Ivana Kröhnová

1. Je to vztah dvou lidí, kteří si navzájem dovedou pomoci a dokážou si říct do očí nepřijemnou pravdu, pokud to tomu druhému bude k užtku.
2. Je to člověk vždy na blízku, nikdy mě neopustí a je ochoten mě vždy vyslechnout.

student 2.C

1. Je to vztah dvou a více lidí, kteří si můžou říct cokoli v důvěrného a pomůžou v každé situaci, sdílejí svou radost i starost.
2. Super. Neměl by se vysmívat mým problémům, měl by být tolerantní, neměl by pomlouvat, měl by být upřímný.

student 5.C

1. Nevím.
2. Kalič, celkem bohatý, pěkný, musí umět mít rád, heterosexuál, nesmí být obscenní, musí mít řidičák, nesmí fetovat a musí mít pěknou ségru.

student 5.B

1. Takže ... to je tak D. Ú. na dvě hodiny (smích). Je to taková věc, která vzniká mezi dvěma až více lidmi. Mělo by být pevné, jeden druhého by neměl podrazit.
2. Měla by mít velké „srdce“, úzký „pas“, širší v „přátelství“, dlouhé „nohy“, měla by vonět po svobodě a lásce. Když se podívám na holku, první co mě napadne je sex.

Petra Drongová

foto: KM

stroj, ale byla jsem zklamaná. Jelikož jsem si myslela, že když vstoupíme do nového tisíciletí, že nám to Třinec p o ř á d n ě natře, ale bohužel.

Letošní Silvestr mě

Do rytmu je doprovázely písničky zpěváka MARTINA a skupiny v červených kloboučích. Jelikož jsem si chtěla připít na Nový rok s rodinou, musela jsem opustit ono místo.

Když už hodiny začaly odbíjet půlnoc, chystala jsem se jít ven zhlédnout pěkný ohňo-

opravdu zklamal, tak doufám, že ten příští bude o něco lepší.

Leady

Obdrželi jsme dvě básně, jejichž autor **naturalisticky** přepracoval básně otištěny v minulém čísle. Zde jsou zveřejněny spolu s původními básněmi z minulého čísla.

Z čistého nebe

Z čistého nebe mě zasáhl blesk
Blesk, který všechno osvítí
Osvítí v pravém světle
Ve světle, v jakém jsem se ještě nikomu neukázala
Neukázala ani Tobě

Ted' už to víš
Víš, že nejsem taková, jakou sis mě vysnil
vysnil ve svých růžových snech
Snech, které mě vždy tak sužovaly
Sužovaly tak, že jsem nemohla ani dýchat
Dýchat láskou ...

Čokoládka

Z čistého nebe

Z čistého nebe mě zasáhl blesk
Blesk, který mě usmrtil
Usmrtil? Ještě to se mnou hází
Hází a třepe - to jsou stavy
Stavy, které ti žádný dealer neprodá
Neprodá ani tobě

Ještě to nevíš
Nevíš, že ležím pod stromem
Pod stromem, který na mě spadl
Spadl na hrudník tak, že nemohu dýchat
Dýchat plícemi chrr, chrr ...

Manheru

Láska?

Tvá láska zmizela,
tak utři slzy z mokřých řas
a nech ji být, jednou ukáže se zas (možná)

Možná ti ani za pláč nestojí,
vzpomeň, jak obejmout sis ji přál,
a pohladit jemné vlasy její jsi chtěl. (ona ne)

Své srdce z lásky jsi jí dal,
čekal's, že dá ti své, však smála se jen,
ráda tě trápila, tak čert ji vem! (do nebe)

Joshua

Láska?

Pětiletá holka zmizela
matko, tak utři slzy z namalovaného ksichtu
a nech ji být, jednou ukáže se zas sftovaná a bez peněz

Možná ti ani za tu pajčku nestála
vzpomeň, jak sis ji před lety z děcáku vzala
Baseball pálkou sis s její hlavou pohrávala

Své znalosti umění lásky si jí do hlavy vtoukala
však ona se smála a plivala krev jen
Kradla ti peníze, tak pedofil ji vem. (do křoví)

Manheru

Vysvědčení

Když se ten den vracím domů,
očekávám zvuky hromu.
Vysvědčení držím v ruce,
zase kravál po půl roce.

Rodiče se usmívají,
mylné zprávy dneska mají.
Jejich oči zvědavě září,
asi se mi hlava paří.

Jistě nejsem červená jako růže,
ted' už mi nic nepomůže.
Zřejmě omdlím, já to tuším!
Pěsti do všeho zlostně buším.

Rodiče už natahují ruce.
„Cos to dostala v tomto roce?“
Když si přečtou známky moje,
zavrhují slíbené šaty troje.

Přešla bouře, doma klid,
ach, nechají mě žít!
Každým rokem myslí stále,
jaké dobré známky budu mít i nadále.

Mylí se však každým rokem,
nechci to brát rychle skokem.
Snahu stále ale mám,
neříkám, že něco vzdám!

Monika Jakusová

Mořská nemoc

Vlnky na moři s ním houpají,
houpy houpy, houpy houpy,
přilivy a odlivy do tváře mu šplouchají,
šplouchy šplouch, šplouchy šplouch.

Na vlnách světa nahoru dolů, nahoru dolů,
žaludek se mu z toho obrací,
chytit se nemůže jediného spásného stvolu,
u bojky na moři klidně se vyzvrací

Darg EL

Chci jen tebe...

Krásně je doma, v krajině i v cizině,
Krásně je milovat, ale jen upřímně.
Krásně se měj, často na mě vzpomínej,
Ale nikdy nezapomínej.
Chtěla bych stále tvé rty líbat,
Chtěla bych v náručí tvé stále být,
Do očí se ti dívat a šťastná s tebou být.

Leady

Jen svět VIII.

Několik jehel propichujících
kůži nasvíceného města
do fantastických spletitých chodeb
špinavých kanálů
Výpary probíhají
celým řečištěm
a v srdci ospalého města
postává skupinka
navždy volných lidí
Jsou „free“ a s tím nic nenaděláš.
Jen jim podej novou jehlu ...

Černý Princ

Dopis

Tento dopis nalezly pracovnice pošty XY. Nikdy ne našel svého adresáta:

Milý Julesi Verne

Ani byste nevěřil, kolik se toho za těch necelých sto let mohlo změnit. Zatímco za Vaší doby byl automobil fenoménem, dnes ho má skoro každý. Také cesta na Měsíc se už uskutečnila. Astronauti však nebyli vystřeleni dělem, ale byli vyneseni raketou. Ptáte se, co je to raketa? To je taková obrovská trubka, která je navrchu zakončena špičkou a dole má díru. Má obrovskou sílu: unese i několik tun. Rovněž cesta kolem světa už netrvá 80 dní, nýbrž pouhých 92 minut. Toto je možné díky vesmírným stanicím, které obíhají kolem naší planety.

Cesta do středu Země se ale jen tak brzy neuskuteční.

Zato vynález zkázy už existuje - je jím atomová bomba.

Na druhou stranu - moře prokazatelně nemá hloubku 20 000 mil, ale pouhé 7,5 míle. Jinak jste správně předpověděl mnoho vynálezů současnosti.

Váš přítel z budoucnosti
(3. tisíciletí)

Jakub Szkandera

Lyžování

Na lyžích jezdíme,
ksichty si hyzdíme.

Když se nezabijeme,
usínáme s představou,
že zítra nás běžky
dostanou.

Domů se těšíme,
když o běžkách jen slyšíme.

Prdel máme sježděnou
jako svah v pátek,
dejte nám prosím vás
svátek.

Nadějí na chřipkové prázdniny
nám oči září,
simulovat nemoc se nám daří.

Rossignol

ZEMŘÍT - SPÁT???

Tak na tohle se ptal i Hamlet. Tuto otázku si kladu i já. A myslím, že stejně se ptáte někdy i vy. Nevím proč, ale každý člověk má dva základní pudy: pud sebezáchovy a pud sebe-destrukce. V jednu chvíli si přejeme žít, v druhou spřádáme plány na rychlý odchod. Ale je to nutné? Nestačilo by, kdyby zemřelo něco v nás? Musíme umřít my sami?

Umíráme každý den: večer, když usneme. Ráno pak následuje znovuzrození. Stejně tak v nás každý den umírají nové a nové nápady, myšlenky. Všechno toto umírá, aby mohlo přijít něco ještě novějšího. Ale to jsou jen malé věci. Proč jednou nenechat umřít něco velkého,

důležitého?

V našem životě se dnes a denně setkáváme s věcmi, na kterých lpíme, bez nichž se však obejdeme. Není jednoduché těchto předmětů se zbavit. Ale jde to. Jde však říci totéž o osobách? O lidech?

Každý z nás má někoho, na kom mu záleží. Někoho, koho tajně (jen tak pro sebe) „uctívá“. Někoho, pro koho by udělal všechno. Jenže - jste si jisti, že tomu někomu záleží stejně tak na vás? Existují lidé, pro které byste dali ruku (případně obě) do ohně, a kteří se na vás ani nepodívají. Zkuste je pohrbit. Jak na to?

Rozhodně si musíte uvědomit, že abyste se kvůli nim

netrápili, je třeba najít někoho jiného, kdo vám za to stát bude. A pak si uvědomte to, co jsem už řekl. Aby přišlo něco nového, musí odejít to staré. Rozlučte se se vším, co je staré a přežitě. Věřte, že to nemusíte být vy, koho to bude bolet! Skoncujte s tím, co vás bolí a začněte žít pro sebe a pro ty, kteří o to stojí!

Já sám jsem to zkoušel. Nejde to udělat hned a najednou, ale jestli se vám to povede, budete konečně svobodní. Umírání něčeho v nás nemusí být zlé. To vše záleží na úhlu pohledu. Pokud jste to ještě nepochopili a máte z tohoto umírání stále strach - budete trpět (a upřímně - dobře vám tak, já jsem taky trpěl). Pokud si však myslíte, že

to chápete, že to vše je nutné a že jste připraveni - jen do toho. Vždyť - kdo nespádnul, nikdy neletěl.

Nechci, abyste zemřeli. Jen vám přeji poznat, co to znamená být šťastný bez věcí, jež nás omezují. Zemřít - to není opustit tento svět. Zemřít, to je dát „dobré ráno“ životu. Takže si konečně řekněte: **ano životu, ano smrti, ano mně...**

Černý Princ

Podstatou života je neustála proměna.
(Walter Grobuis)

Život je úzké jeviště postavené na malé vyvýšenině, která sahá jen pár centimetrů nad hrob.
(Edward Young)

Mario je zpátky

V závěru loňského roku dostal hokejový svět nádherný vánoční dárek. Na kanadské a americké stadiony se vrátil nejslavnější Tučňák všech dob - Mario Lemieux. Před 3,5 lety odešel z Pittsburghu vinou zdravotních problémů. O několik let později odkoupil krachující Penguins a zachránil jejich existenci v NHL. Letos se Tučňákům moc nedařilo. Vozili sice body z hřišť soupeřů, ale doma před svými diváky, kteří za hokej platí nemalé částky, prohrávali. Možná i to, spolu se steskem po hokeji, bylo podnětem k jeho návratu. Nebo si vzal příklad z legendárního útočníka Detroitu Gordieho Howea. Ten se také kvůli zranění rozhodl ukončit kariéru, aby se o devět let později vrátil a odehrál celou sezónu v úctyhodných 51 letech (To asi Mario nedokáže).

Od jeho návratu se čekalo mnohé. Jedni mu nevěřili, že bude zase tak dobrý, jako v době své největší slávy. Jiní v něm viděli muže, který do Pittsburghu vrátí Stanleyův pohár.

Zdá se, že blíže byli ti druzí. Mario se poprvé představil na domácím ledě v utkání s Torontem, jež sledovala naprosto vyprodaná 17tisícová hala. Domácí zvítězili 5:0 a Mario si připsal jednu branku a dvě asistence. Podobně se mu dařilo i v dalších zápasech. Jeho skvělý návrat ještě zvýrazňují dvě jubilea, která přinesla poslední utkání Tučňáku ve druhém tisíciletí. V zápase s Ottawou si Mario připsal patnáctistý a jeho dvojče Jaromír Jágr (jako 1. český v historii NHL) tisíc kanadský bod kariéry.

Nyní se Pittsburgh opět začal trápit a z týmu byli vyřazeni někteří čeští hráči (například Šlegr nebo Kraft). Někteří byli vyměněni do jiných klubů, někteří posláni na farmy. Kdo ví, co tyto změny přinesou? Uvidíme zda Mariovi vydrží forma a zda opět dovede Pittsburgh k vítězství ve Stanley cupu. To jemu, celému Pittsburghu, Jágrovi a hlavně trenéru Hlinkovi přeji.

PŠ

Všechno by bylo jednodušší, kdybychom se narodili s návodem k použití a dobou trvanlivosti.
(Alessandro Morandotti)

Ze sportovních výsledků

Plavání – republikové finále

Chloubou každé školy je účast na republikovém finále ve kterékoliv soutěži. Naším plavcům se to letos podařilo poprvé. Ani v rychlé táborské vodě nezklamali. Po bojovném výkonu celého družstva s řadou osobních rekordů odsadili naši hoši hezké 5. místo z osmi startujících družstev. Cenným osobním úspěchem je vítězství Tomáše Jínka na 50 m motýlkem úctyhodným časem 0:27,8. Jínkovi, Sklenářovi, Heczskovi, Ježkovi, Szczotkovi a Chowaniecovi patří náš dík i blahopřání.

Šachy – okresní kolo

Po několikaleté odluce se naši šachisté opět zapojili do soutěží. Ve Frýdku-Místku se naše mladší družstvo umístilo na 8. místě, starší ve složení Kowolowski, Szalbot, Letovanec a Babula obsadili 2. místo a postupují na region.

Běh na lyžích – okresní kolo

Jediná lyžařská soutěž letošního roku proběhla v Nýdku. Pan Cwik připravil klasickou běžeckou stopu pod skokanskými můstky, kde se předvedli svými výkony též naši chlapci i děvčata. Družstvo mladších chlapců skončilo páté z osmi, dorostenci v sestavě Jurga, Chrastina, Suszka, Chlebík, Kaminski vybojovali 3. místo. Děvčata startovala pouze v soutěži jednotlivců; Třeslínová závod mladších dívek vyhrála, Kufová byla sedmá, Kawuloková byla mezi dorostenkami třetí.

Odbíjená – okresní kolo

Dorostenky odjížděly na přebor po intenzivní přípravě s řadou školních akcí. V celkových výsledcích se nakonec objevily na 6. místě z 12 družstev.

Florbal – okresní kolo

Náš florbal měl zastoupení ve třech kategoriích. Zatím se nejvíce dařilo dorostenkám (Stencláková, Kmeťová, Kajfoszová, Paulyová, Nowaková, Čmielová, Stryčková, Sikorová), které okres vyhrály. Mladší hoši postoupili z okrsku a v okrese vybojovali 2. místo v sestavě Hudcovský, Špok, Fildán, Kozák, Rajčáni, Turoň, Lamacz, Klus a Bocek. Dorostenci mají soutěž rozehranou.

Očekávané akce:

Sportovní program na únor bude konečně oddechový. Je čas se připravovat na Študáckou laťku, dorostenci budou dohrávat florbal, šachisty čeká regionální kolo.

Mgr. Pavel Sikora